

АНА АХМАТОВА
С ТЪНКА СЛАМКА МИ ПИЕШ
ДУШАТА...

Превод от руски: Иван Николов, 1974

chitanka.info

*С тънка сламка ми пиеш душата.
Знам вкуса ѝ горчив и безцелен.
За молбите не търся отплата.
О, покой мой многонеделен.*

*Като свършиш, кажи ми. И нека
на душата ми туй да е краят.
Аз ще тръгна по близка пътека
да погледам деца как играят.*

*Как цъфти над плетища череша
и подвикват зидарите дружно.
Ти любовник ли, брат ли ми беше,
аз не помня — и то е ненужно.*

*Как е светло и как безприютно,
уморена вървя, скръбнолица...
И мълчат минувачите смутно:
вярно, тя е от вчера вдовица.*

1911

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.